

autor: Detail

KVÍZ: Poznej české město

CHYT PODOBNÝ SETŘES MI

Nájezd

**Upozornění:
Včerejší rekord –
dnešní standard**

7. 5. Stanislav, Dalma
Přejeme vše nejlepší!
Ať jsi šťastný Stanislave,
ať ti v hlavě málo hrabe.
Ať má radost také Dalma,
což ji dává dobrá karma.

Společně proti
NARCISMU!

**Vytiskni si Nájezd, přečti si jej
a pak ho někomu dej.**

Obrázek týdne: Myš?

Kalindář

- 8. 5. se koná tradiční fotbalový zápas **THC vs ALKOHOL** (nábor do týmů na místě). Kde: hřiště TJ Slovan Bohnice, start: 13:00, vstup: bránou.
- 10. 5. se koná **NORTHBOHEMIAN WORKERS MUSIC FEST: Defeat of Nazism: 80 years Forever**. Vystoupí: Flaiz (GE), Schlimm (GE) + open vinyl session soundsystému Konfirmat. Kde: Pivní bar Azyl (Široká 302, Liberec), kdy: celý den.
- Do 18.5. se koná výstava koláží Slavnostní Příležitost autor Viki Shocka. Kde: Dobrá šatlava (Uhelný trh 2, P1), kdy: od 18-23h., vstup: volný.
- 7. 6. se koná **Křepčice festival**. Vystoupí: MÍRA KUBÍN, RADIM BABÁK, ČOČKA, SVĚTLO NA KONCI PUDINKU. Kde: Křepčice, pak zřejmě za sluchem, kdy: od 16:00, vstup: zatajen.

Anketa: Bude tuto zimu v Praze 30 dní nasněženo?

Anketa probíhající postupně od roku 2015 monitoruje, jak nám v Praze sněží. Tedy jestli bude 30 dní tolik sněhu, že nebude na trávníku vidět kvůli sněhu tráva, a to po celých 24 hodin. Referenční bod jsou Letenské sady a trávník tramvajové zastávky Vosmíkových. [L;V] (posl. datum)

Počet zásněžných dní: [7;9] (18.1.25)

Anarchistický 1. máj aneb jak zaznělo tekno v ulicích Prahy

Letošní prvomájový pochod anarchistů tradičně oživil svůj průvod o pojízdný soundsystém, kdyže úkolu se zhostily spřízněné duše ze soundů Konfirmat + TGT, tekno plody z naší Zahrady. V televizních zprávách se hlásilo, že pochod je „opravdu velmi hlučný“, což bylo jistým dílem i naše práce.

Oslava onoho Svátku práce nám začala prakticky už ve středu. Vyzvednutí vozíku, aparatur obou soundsystémů, nekonečné pojízdky v pražských dopravních zácpách až po finální montáž. Stále jsme byli nejistí, jestli se to podaří, nebo jak to vlastně bude vypadat? Může se něco posrat? Jak to za průvodu pořešit? ...Prostě nijak. Kvůli nám se průvod nezastaví. S hlavou plnou nejistot jsme se nakonec potkali v Zahradě. V průběhu večera jsme se začali na zítřek víc a víc těšit. Třeba, kdy naposledy v Praze 1 zaznělo tekno? No a gesto free-tekno kultury za CzechTek 2005 se prostě sluší vzdát.

Čtvrteční dopoledne v očekávání velké akce se ale neskutečně vlekle. Sešli jsme se plná posádka auta a vyrazili, nejprve pro benzín (do agregátu), pak oživit bedny. Zapojit to do můstku nebo na stereo, bude to stačit? Máme jen čtyři bedny... Parkovištěm se rozezněl randál. Jede to. Jede to hlasitě. „Já myslím, že dobrý.“ Najednou nám spadl

další balvan ze srdce. Poladil se crossover, aby všechny bedny hrály z písní to spektrum, které nejlépe umí. Hotovo. Máme tam být ve 13:30? Vyrazilo se s velkým předstihem. Zaparkovali jsme vedle již stojících aut na Střeláku. Bylo třeba potkat organizátora, dát vědět, že jsme na značkách. To se zvládlo rychle. Pak vyzdobit přívěs, zapojit mix a hlavně zdroje zvuku. Upevnit plachtu. Připevnit bannery, vlajky. Hotovo. Pak nastalo čekání, takové to tíživé, nervózní čekání, jakoby tehdy před maturitou. Koneckonců, všechno je jednou poprvé. Po povinném papírování s policií byl řidič vyzván, aby se věnoval do druhého dne pouze muzice. Dohodl se jiný řidič, což nakonec nebylo na překážku, znal totiž cestu pochodu. Takže jsme nahrbili agregát. Pustili elektrickou mízu do beden. Vau. Nejen, že to bylo slyšet několik desítek metrů daleko dozadu, bylo to slyšet i snad až 100 metrů dopředu. Agregát za bednami už nebyl slyšet. Tedy nastala pouze hudba. Žel zlobil zdrojový signál a muselo se improvizovat. Nové přepojování kabelů, nové nastavení zesilovačů, drobné úpravy crossoveru. Zapojeno. Bylo asi 13:10, kdy se Střelákem rozeznělo dunění tekno tamtamů, tentokrát však bez pauz.

Nejdřív přišli fotografové, pak první nadšenci. Rozjel se policejní transportér zastavující do-

pravu. Za ním následovalo hlavní čelo Anarchistického průvodu. Vyrazili jsme. Za zvuku Radia z Micropointu se průvod začal ubírat kolem Národního divadla. Kupodivu tekno jde dobře do pochodového kroku. Za Malou scénou ND se objevily dvě dýmovnice. První napomenutí z tlampačů policie... jo mají silnější aparát, ale my ho máme víc hi-fi. Při průchodu si někteří pozorující dávali ruce na uši a snažili se náš průjezd nějak přečkat, zato jiní se začali smát, jako kdyby jim ta hudba připomínala nějaké zážitky z mládí. Další dýmovnice... našťastí nepovšimnutá. „Můžete to trochu ztišit?“ „Jestli chcete křičet, tak musíte víc nahlas.“

Trasu jsme dopředu neznali, takže bylo překvapením, že jsme u Můstku vymetli Václavák. Kdo ví, jestli i Václava bylo slyšet nějaké dunění? Náměstí republiky, Florenc. Vedro bylo pekelné, ale dav se pohyboval. Spousta fotografů, spousta kamer okolo. Konečně Štvanice. To už se z beden linulo Crystal distortion. No je otázka, kdo více skandoval, jestli aktivisti nebo náš sound. Na ten půlkilometrový had průvodu bylo snad místo pro každého.

Na Štvanici byl další kordon policie, který přihlížel na konec průvodu. Takže vozík – mobilní soundsystém, se přesunul na parkoviště u louky a hrál. „Tak teď už to můžeme dát nahlas,“ řekl ex-řidič a dle svých slov udělal. Do nějakých 20 minut z nějakého důvodu pomáhající a chránící síly postupně odjely z areálu a došlo ke změně. Totiž uvolnil se tunel a odvézt vozík 30 m dál do stínu

nebylo nic těžkého. Čistě teoreticky, tunel je mechanický reproduktor a dokáže jisté frekvence zesilovat. Bylo něco po 15. hodině, kdy se v tunelu Negrelliho viaduktu zřela fontána zvuku a v přímém lafufu osy oblouku to bylo slyšet... daleko. Ze čtyř beden? Proč ne. Servíroval se dosti svižný frenchcore a k 18. hodině došlo i na mixy TGT. Nicméně záhy si tunel našel své posluchače a o zábavu tam nebyla nouze. Postupně se rozpískaly alarmy okolo parkujících aut a za nějakou hodinu jsme měli větší část tunelu pro sebe. Prostě punk. Na program byly ve vedlejším klubu Bike Jesus nějaké koncerty, ale i přes vzdálenost a několikero betonových zdí jsme byli požádáni produkci ztišit. No hlavně bylo potřeba odvézt aparaturu zase zpátky. Takže na sedmou jsme ukončili produkci. Zatleskání díky do nastalého ticha jsme pak ze soundsystému učinili zase autovozík. Pak už jen následovala rutina odvozu a hlavně – dát si vítězné pivo. Kde? Kde jinde, než tam, kde celá ta myšlenka vznikla, v Zahradě. Co více říct? The best system is soundsystem. *Ld@, foto Nájezd*

